

ἔαρισμα εἰς τὴν ὁσὺν Στατοῦ. Ἄ
τὰ δοκιμάσῃ καὶ αὐτὰ καὶ ἄς μὴ
ἀφήσῃ ἡσύχους διὰ νὰ μὴ μᾶς ἀ-
ναγκάσῃ νὰ συμπληρώσωμεν τὴν
ἰδικὴν του εἰκόνα με φόντον τῆς
πλατείας τῆς Ὁμονοίας.

ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀπολυταρχή-
 ται τῆς ἐξουσίας ἡτο γὰρ παρὰ
 νωσι τὰ Κύθηρα ἀνευ λιμέ-
 ἀνευ ὁδῶν, ἀνευ νοσοκομείου
 νευ εἰσάγων ἰδρυμάτων, εκπαι-
 τηρίου, ἐμπουργικῆς κινήσεως

ζάρισμα εἰς τὴν ὁσὺν Στατοῦ. Ἄ
τὰ δοκιμάσῃ καὶ αὐτὰ καὶ ὡς μα
ἀφήσῃ ἡσύχους διὰ νὰ μὴ μᾶς ἀ
ναγκάσῃ νὰ συμπληρώσωμεν τὴ
ἰδικὴν του εἰκόνα με φόντον τῆ
πλατεῖαν τῆς Ὁμοιοείας.

ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟΝ ΤΟΥ 1834

Εὐρέθησαν εἰς τὰ ἀρχαῖα

Εὐρέθησαν εἰς τὰ ἀρχαῖα
αἰώνων ἐν συμπολίτῳ, ἀποβι-
βάντος πρὸ μηνὸς ἀρχαῖα ἰδι-
ωτικά ἔγγραφα, προκοσμήφω-
να, ἰδιόχειρα διαθήκαι κλπ. τὰ
ἅπτα μὲς παρεχωρήσαντο ἐδ-
χαρίστως ἀπὸ τῆς οἰκογενείας
πρὸς δημοσίευσιν.

Ἀποκοσινομένη σήμερον τὸ κα-
τωτέρω προκοσμήφωρον τοῦ
1834, ὅπερ εἶνε ἰδιωτικὸν ἔγ-
γραφον καὶ οὐχὶ συμβολαιογρα-
φικόν, ὡς συνήθως.

Εἰς δόξαν Χριστοῦ Ἀμὴν 1834
Οὐκράτης Ε. Ε. Π.

Πυρεὸς Ἀντρέας εἰς χωρίον Κε-

quoniam

Τὴν σήμερον ὁ κύριος Νικόλαος Καμιάτης ποτὲ Ἰωάννου καὶ γυνὴ του κυρία Θεγγίνα Καμιάτη ποτὲ λουρτζέτο. μὲ τὸ νὰ ἐξηγήθη ἡ θρησκίαν τους ὀνόμασι Ἰαγρία ἀπὸ τὸν κύριον Γεωργίου Καμιάτη ποτὲ Ἀντωνίου νὰ τὴν ἀββα διὰ νόμιμον καὶ παρθενηκὴν νύμφικα τοῦ ὡς καθὼς διωρθεῖ ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν ὡς ὁ Θεοῦ καὶ Ἰεσοῦ Νόμου διακεῖσθαι, διὰ τοῦτο καὶ οἱ προειρημέντες γονεῖς τῆς πρότον ἐπιτακτικῶς ἀπαγορεύουσι τὴν ἄνωγαν.

κοιμένην τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ
 ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος

ἡμεῖς τὴν ὁδοῦν τῆς ἁγίας καὶ
 ὁσιότητος καὶ ἀδιαφθορᾶς Τριάδος
 ὑπεραγίας θεοτοκίου τοῦ ἁγίου
 ἑκατομάρτυρος Προκοπίου καὶ
 πάντων τῶν ἁγίων ἀμὴν.
 Ἐπειτα ὅκνησαν καὶ τῆς δίδου
 καὶ κατόπιν ἀναπαύμενα διὰ στα-
 τήρας καὶ μόμυλε.
 Πρώτον μίαν ἡμέραν εἰς ὑπε-
 ραγίας θεοτοκίᾳ ἡμετερώθησαν.
 Ἦνα κομῆται ἀπέβη εἰς τὰ μαδε-
 ῖα ἀπὸ τῆς μητροῦς τῆς πλησίου
 ἀπὸ πατρὸς καὶ Νικολαίου κοντοῦ
 καὶ Ἀθανασίου Λουσανίου.
 καὶ ὅλγα ἔλατα εἰς τὸν πατέρα τὸν
 ὁκνησαν καὶ τὸ ὑποστατικὸν τοῦ
 ἁγίου ἑκατομάρτυρος τοῦ Νικολάου

μία ἕτερη ρίζα ἔλαβα εἰς τὴν

ἡν ἔσθον ὅσα ἐλάττα εἰς τὴν
 γκνήδιαι παλαιοπαλαιά ἡ μονα-
 χὶ ἡ ἀκουαὶ εἰς τοὺ ἀπὸ τῆς τοῦ
 Πέτρος τῆς πλησίον τῆς
 ὁρίας μενετίης χείρας ποτὶ Ἄν-
 τῶν.
 ἔνα κομῆται χωράφι εἰς τὰ κο-
 μαιάνια τῶν μισοπνίκων πλη-
 σιότητος τοῦ πατρὸς γεωσιπνὸν καμῖα
 κάστω καὶ τοῦ ἀγιάτου τοῦ
 τρωσιπνόμενου.
 ἔνα κομῆται χωράφι εἰς τὰ μα-
 γνὰ εἰς τῆς ποινίνας. μισοπνί-
 κων ἀπένε πλησίον τοῦ Μαγνὸν
 ἀπὸ ποτὶ γεωσιπνὸν καὶ Ἰωάν-
 νου βλήτου.
 ἔνα κομῆται χωράφι εἰς τοὺ
 ὁρίας μισοπνίκων, ὁ δὲ ποτὶ
 ἀπὸ τῆς πλησίον τοῦ γεωσιπνὸν Δε-

ντοίνῃ ποιεῖ Νικολῶ καὶ παπᾶ.

τοῦ ποιῆ Νικολῶ καὶ παπὰ ἀναγιωτῆ μαθεύω.
ἔνα κομῆτὶ χρονάρι εἰς ταῖς ἀνδρες καὶ τὰ τριὰ μισοπινὰ τῶν τριῶν ἡνέζικα πλησίον τῆς φαρτὰς καὶ μαυρόλη λουράντου δὲ γεωργίου.
μια κασέλα κάρην καινούρια δὲ 3 μόνι.
ἔνα σπασιότῳ καινούρι με τιντε φίλα λαζουρένιο.
ἔνα Σεντόνι καινούρια ἀπὸ τῆς ἀμερικανικῆς με δύο φίλα.
ἔπτὰ φορεσῆς διαφόρων λο-

ῥῶν καινούρια δηλαδή φρουστάνια
έσσοι ἱπτόνια τζώγινα δι' φώ

ών καινούρια δηλαδή φουστάνια, τσέσα, ζηπόνια, τζώγινα κ.λ. π.φ.ω. λωγιών καινούρια, τρία έτερα ζηπόνια καινούρια, διαφόρων λογών, ένα ζηπόνιο έτερον άτι άπό ένα καινούριο πέντε πούστους, ένας τζώγιος και οι τέσσερις διαφόρων λογών. Οι τρέτα καινού και οι δύο μισότριβη, έπτά πονκάμια τα πέντε καινού και τα δύο μισότριβη, ένα ζοβγάρι γόβες μισότριβες, ένα ζοβγάρι παπουμάκι μισότριβη, δύο απόλας της κεφαλής με δύο απόλας της κεφαλής με

τὰ πλεετᾶτον καινούριας

α πλεκτάτων καινούριους, δύο τοσπερές καινούριους της εφελής, ξηι πείζες άσπρες της κεράλης καινούριους τέσσερα Μανδύλια του τραπέ-

φορη παραξενιά του. Νόμιζε πως

ορη παραξένια του. Νόμιζε πως
παραγχεσάν τον αδικία του τ' άγρια
ερωτηρήσαν τον τρελλόν του άδελφόν
πώς τρελόν τον έφαιναν, τον άδελφόν
του φρενοκομείον. Ξανάβλεπε τόν κα-
καχάλλικόν όλων των δικιών του, έ-
κεί τή ζωή, στί, φρικτό θάνατον...
Στήν άκρη του γραφείου εφάν-
ταζε προκλητική ή είκόνα του πα-
τρός του. Φαινόταν τόσο ευτυχής,
έν ζωντανός, μέ τό ροδοκόκκινον
πρόσωπόν του, τό στερημένον του μου-
στάκι. Θά νόμιζε κανείς, πώς ή
σύνη του ρεσιού του κοινούταν
τόν περπάτημα της περήφανης
ορμώστικας του. Ο μικροκί-
κός άνδρας πάλιν ή άδελφός συγγα-
μικός καί φίλος. Έώρα καταλάβαινε
αλλά τή παρανομία, γινώσκοντες ή
αποδεδειγμένον νά πλημυρίζη τή ψυ-
χή του. Ο σερβαντός στη μνήμη
του προγόνου του κατέρρευσε μονο-
πλώς τόν υμνησμένον του. Ηταν
αρκώς ίδιός των περιλήσιων όταν έ-
θυμίσθη τή λατρευτική του γυναικού-
λα καί τό χαριτωμένο του άγοράκι.
«Θες μου, — τί φρίκη!», εφώνασε
αλαλιάντας άπελπιστικά... τί κακοί
πότ είναι οι άνθρωποι...
Ο καλός γιαντός έπληττίας τόν
απαρηγόρητο Ηλία, καλών άληθινός
τίλος, τόν έφαινε στην άγκαλιά του
στοργικά, — τό ίδιο, όπως μέ καλή
μητέρα τό παιδί της. Καί μέ γανου-
ρωτική λόγια, μέ λέξεις πραγματι-
κής άγάπης, προσέθεσε, δίνοντας
θάρρος στον άχημένον του. «Η-
λία, αυτό έχει ή ζωή... οι ζωντα-
νοί σπρώχνουν στήν όμίση, τόν δέ
ζαρύ σταυρό τών άλλων, κυβερνείται
δμως πολλές φορές από τούς
νεκρούς...»
Έν Άδωναν της 23ης Δεκεμβρίου 1933
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ν. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

UNIVERSITY OF CALIFORNIA

τὴν Κυριακὴν 10ην τρέχοντος
ἐλεύσεθαι εἰς τὴν ἐν Καλλιθέᾳ
ἐκκλῆσαν τοῦ κ. Δημητρίου Ζαχαριᾶτου
γάρμοιο τοῦ συμπόσιου ἡμῶν ἐν
ἑορταῖς Ἑλλάδος κ. Κορνατίου ἡ
ἐκκαθολοῦ, υἱοῦ τοῦ συμπόσιου
κ. Παναγιώτου Κορνατίου ἐν
ἐκπαίδει, μετὰ τῆς κατ'ἐμῶν
γαρμῶς τοῦ συμπόσιου ἡμῶν ἐξ
ἡμέρας Ἀναστασίας κ. Δημητρίου
Παυλίου. Παράκλησις εἰς τὸ μα-
χηρὸν ἡθὲ κ. Γεωργίου Γ. Στρα-
τῆρος. Διηγήσεις. Μετὰ τὴν ἐσο-
μένην ἀπὸ τοῦ τοῦ ἡμεῶν Κυθηρα-
ίων μουσικῆς τῶν ὁργανοπακτικῶν.
Μετακίνησις μετὰ κ. κ. Ἰωάννου Λα-
τῆρος καὶ Γ. Μαλκοῦ συνενε-
νήθησαν εἰς οἱ προσκεκλημένοι.
ὅπου ἀνέρχοντο εἰς διακονίαν
αὐτοῦ καὶ ἡμέρας ἡμέρας καὶ γλέν-
τιοις Κυθηραίων.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ
..... ΤΟΥ % Ν. ΝΙΚΒΑ

25 Ἐκλεκτοὶ θεμένοι τόμοι τῶν μεγαλυτέρων συγγρα-
 νων συγγραφέων. Μὲ ἄριστον ἐπιτελεῖον μεταφραστῶν. Αἱ
 ἐγγραφαι σας Πανεπιστημίου 343 Ἐκδοτικῇ Ἐταιρείᾳ «Ἐ-
 νουσις». Διὰ τὴν πρώτην σειράν ἐγγραφῶν δόσις ἡ τιμὴ
 δραχ. 800 πανδεσίων τόνων.

Πωλοῦνται, ἐπισκευάζονται παντὸς εἴδους ὀρολόγια, κοσμη-
ματα, γραμμοφόρα, δίσκοι, Ἀγοράζονται παλαιὰ χρυσασμένα.

Ὅλα τὰ ἐπιλεκτὰ φαγητὰ

και τα ανωτερα κλασα

Παρίσταντο οί γονεῖς τοῦ γαμου
 κ. κ. Εὐάγγελος Κορωνάτος καὶ
 ἡ Εὐφροσύνη Κορωνάτου, ἡ ἀδελφή
 αὐτοῦ Ἀκριβὴ Κορωνάτου
 οἱ ἀδελφοὶ κ. κ. Μηνᾶς καὶ
 ἀναγκύτης Κορωνάτος.
 Ἐπίσης οἱ γονεῖς τῆς νύμφης κ.
 κ. Ἰωάννης Ζαντάσης καὶ Μαργαρίτα
 Ζαντάτου ἡ δεσποινὴ Σταυρούλα
 Ζαντάτου καὶ κ. κ. Ἀριστοτέλης
 Ζαντάσης ἀδελφοί.
 Ἐπίσης παρίσταντο οἱ κ. κ. Παύλος

[illegible]

Μαυρομάτης, Σαράντος Ζαντιώ-
της μετά της κυρίας του, Β. Σταί-
πουλος δικηγόρος, Περάσιμος Κύ-
ριος μετά της αδελφής του κυρίας
Ευρυταπούλου, Παύλος Ἀν. Στρα-
τός μετά της κυρίας του, Σπύρος
Ασιμακτής, Ἀνάργυρος καὶ Παύ-
λος Β. Στρατηγός μετά της κυρίας
της, Β. Στρατηγός

Αι δεσποινίδες "Αννα καὶ Κούλα
Γρωσίου, Νέβα Παταμάνου, Μου-
ρμπατί, Κούλα Μπαλίου, Μα-
μαράκη, Εὐδοκία Ρούσου, Μα-
μα Παρομολέκη, Καίτη καὶ Ἀρ-
μένη Σαβλά καὶ πλείους ἄλλαι.
Πόλλιν τὴν ἱερουργήσαντων ἱε-
ρων τῆς ἐνορίας παρόντησαν καὶ
ὁσιότησεσιν αὐτῶν τῶν νεανί-
ων Ἀδελφότητων, κ. κ. Ἀχιλ-
λεὺς Κρητάρης καὶ Γεράσιμος Πο-
μπάνος.
Γέννη: ἀπὸ κοινοῦ ἔρχετο μέχρι πε-
ντηκονταί, καὶ ὁ ἐχρησθίσαν Κου-
ραναὶ καὶ Ἑβραϊστικὰ γλῶσσαι.

αφ. Τὸν ἔβλεπε ἐμπρὸς τοῦ σὺν
α κακοῦργου. "Ὅπως ἔναν ἀγκυλ-
ατίᾳ ποῦ δὲν χορταίνεται ἀπὸ ἑνα
ἴνου θυμῶν του. ἀλλὰ ποῦ εὐχαρι-
ζεται γὰρ σκοτώσῃ συνεχῶς. Νό-
σεως πῶς τὰ χεῖλη του ἦσαν κα-
κοῦκκινα στάζοντας αἷμα ἀπὸ τῆς
αγγῆς τῶν θυμάτων του. Μὰ ἔνας

... τους ίδους τον περιλήψεις όταν έ-
λπιζαμε τη λειτουργία του γυναικείο-
υ και το χαριτωμένο του αγοράκι.
«Αδελφ μου, — τι κρίνει» ερώτασε
αποφασιστικά «απελπισιστικά» τι κακοί
ού είναι οι άνθρωποι...»
«Ο Αλφόνσος γάστρος έπιληρσας τον
παρηγορήσει: «Πλακαίσαν αληθινός
λοι, τον έστειλε στην άγκυλα του
ροκινέ», — το ίδιο, όπως με καλή
πρόβλεψη, το παιδί της. Και με γανου-
στακή λήρη, με λείψεις παραμυθι-
ών άγápης, προσπάθησε, δίνοντας
απροςσύν ελπίες, να τον πείσει: «Η-
λίος, αυτό έχεις ή ζωή... ο ζωτάς
εμπαινωσάν στον ήμμο τους τό-
νους σπαύρου της... κυβερνείται
αυτός πολλές φορές από τους
αερούς.....»
Έν. Άλφινος τη 23η Δεκεμβρίου 1933
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ν. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

